

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Ilgiz Khalikov v. Rusia* - [48724/15](#)**

Hotărârea din 15.1.2019 [Secția a III-a]

Articolul 3

Tratamentul uman

Rănirea unui deținut din cauza condițiilor necorespunzătoare de transportare: *încălcare*

În fapt – Reclamantul și alți opt deținuți au fost transportați într-o dubă pentru transportul a maxim șapte deținuți, cu trei locuri pentru ofițeri de escortă. Fost ofițer de poliție, reclamantul a fost așezat lângă ofițerii de escortă. La un moment dat, trei deținuți au încercat să evadeze, iar unul dintre aceștia a sustras arma unui ofițer. În schimbul de focuri care au urmat, reclamantul a fost rănit în picior de un glonț rătăcit. Ulterior, acesta a depus o plângere cu privire la încălcarea gravă a regulamentelor privind transferul deținuților. Ca urmare a unei „anchete preliminare”, a fost adoptată o decizie, după o lună, prin care s-a refuzat pornirea urmăririi penale.

În drept – Articolul 3

(a) *Aspectul procedural* – În multe cazuri anterioare împotriva Rusiei, Curtea a subliniat deficiențele structurale ale procedurii „anchetei preliminare”. Odată confrunțați cu o acuzație credibilă privind aplicarea relelor tratamente, autoritățile aveau obligația să inițieze un dosar penal și să efectueze o anchetă. În schimb, în acest caz, efectuarea anchetei a fost, deopotrivă, tardivă și insuficientă, precum și nu a fost întreprinsă vreo măsură serioasă în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor incidentului sau a identificării vinovatului care a tras, răbind reclamantul. Refuzul de a porni urmărirea penală pe baza acuzațiilor credibile ale reclamantului privind eșecul de a-i proteja integritatea fizică, afirmații despre care autoritățile au fost informate cu promptitudine, s-a dovedit a echivala cu o omisiune de efectuare a unei anchete efective.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

(b) *Aspectul substanțial* – În privința răspunderii statului pentru rănirea reclamantului, Curtea a observat că acesta din urmă a fost victima unui schimb de focuri haotic, urmat de o tentativă nereușită de evadare, în care nu a jucat niciun rol. Era incontestabil faptul că a fost rănit în picior mai curând din întâmplare, decât din intenție, și nu a existat nimic care să indice faptul că cineva l-a ținut pe reclamant sau că ar fi urmărit să-i facă rău.

Pe de altă parte, chiar dacă rănirea reclamantului a fost accidentală, prezența sa în zona nesecurizată a dubei a fost o consecință a deciziei ofițerilor de escortă de a transporta mai mulți deținuți decât ar permite-o mijlocul de transport, încălcând astfel reglementările generale. În consecință, nu a fost disponibilă o celulă separată pentru reclamant, iar acesta a trebuit să stea lângă gardieni. De asemenea, această acțiune a încălcat regula specială a plasării deținuților vulnerabili, cum ar fi ofițerii organelor de drept, categorie în care intră și reclamantul, în celule separate în timpul transportării.

Regulile privind transferul deținuților au fost concepute pentru prevenirea incidentelor de securitate, cum ar fi cel din în cazul în discuție; regulile limitau numărul de deținuți care

puteau fi transportați împreună pentru a reduce riscul unei încercări concertate din partea lor de a-i doborî pe ofițerii de escortă. De asemenea, regulile urmăreau scopul evitării cazurilor de violență între deținuți, prin separarea deținuților vulnerabili.

În acest caz, ofițerii de escortă nu au avut în vedere riscurile de securitate provocate de transportarea mai multor deținuți decât o permite capacitatea dubei. Indiferent dacă aceștia au urmărit să economisească combustibilul sau să evite efortul unei deplasări suplimentare, ei au acționat cu nerespectarea regulilor prevăzute pentru a proteja bunăstarea și integritatea fizică a deținuților în timpul transferurilor. În astfel de circumstanțe, statul trebuia considerat răspunzător pentru că nu a oferit o protecție adecvată integrității fizice a reclamantului în timpul transferului.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 20,000 EUR în privința prejudiciului moral suferit; capătul de cerere privind provocarea unui prejudiciu material a fost respins.